

תת"ע (עכו) 12625-01-25 - אודליה אלמוזנינו נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 12625-01-25 - אודליה אלמוזנינו נ' מדינת ישראל שלום עכו

תת"ע (עכו) 12625-01-25

אודליה אלמוזנינו

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.04.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 2.4.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 11.4.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

אציין תחילה כי טענת המבקשת כי לא זומנה לדיון, דינה להידחות שכן בישיבה שהתקיימה ביום 2.4.2025 ובה נשפטה המבקשת בהיעדרה, ציינתי ברחל ביתך הקטנה כי בהתאם לאישור המסירה אשר צורף לכתב האישום, המבקשת זומנה כדיון. יחד עם זאת, המבקשת לא התמודדה עם טענה זו כלל ועיקר, ובמקום זו נצמדה היא לגרסתה לפיה מעולם לא זומנה. בתיק קיים אישור מסירה ועיון באותו אישור מעלה כי ההזמנה לדיון חזרה בציון "לא נדרש", דבר המהווה אינדיקציה להמצאה כדיון שכן אדם אשר לא דורש את דבר הדואר אשר נשלח אליו, אין הוא יכול להלין מאוחר יותר אודות אי ידיעת תוכנו (ראה לעניין זה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)). בהערת אגב אדגיש כי מודעת אני כי אישור המסירה נעדר תאריך, אולם נקבע לא אחת בפסיקה כי לא כל חסר באישור המסירה משמיט את הקרקע מתחת למסירה כדיון, ועל הנאשם להצביע כיצד חסר זה פגע ביכולתו לקבל את דבר הדואר, ראה לעניין זה עפ"ת 10086-11-21 גאווי נ' מדינת ישראל שם נקבע עוד כי יש לערוך בירור מול רשות הדואר אודות אי מסירת דבר הדואר, כאשר הימנעות מלעשות כן תפעל לרעת המבקש (ראה גם רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל (12.8.2020) ; כפי שצינתי לעיל, המבקשת כלל לא התמודדה עם קיומו של אישור מסירה בתיק).

עוד אני רואה לנכון להפנות לעפ"ת 25991-10-22 איזיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע כי: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

אם בכך לא סגי, עסקינן בפסק דין שניתן בהיעדר המבקשת, לאחר שהאחרונה הגישה בקשה להישפט. בייחוד בנסיבות אלה מצופה היה מהמבקשת לעקוב אחר מועד הדיון בעניינה, ולהתייצב לדיון לצורך העלאת טענותיה. לאור כך, אני קובעת כי המבקשת זומנה כדיון ולא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון. באשר לעילה השנייה אשר מאפשרת ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, הרי שהמבקשת לא העלתה כל טענה באשר לנסיבות שעלולות ללמד על עיוות דין; למעשה המבקשת אף לא הכחישה את ביצוע העבירה ולא ציינה כל טענת הגנה. כידוע, ברע"פ סאלם אשר צוטט לעיל נקבע כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. משלא עשתה כן המבקשת, לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. לאור האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ה, 25 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.